

var min tilskyndelse også at sige, at vi blot lader det ligge. Jeg tror, der er en hel del hos os, der har det sådan.

Når jeg selv godt alligevel vil knytte et par ord til spørgsmålet om donoranonymitet, er det jo, fordi det er noget, vi ikke i det her Folketing, men tidligere har drøftet utrolig grundigt, fordi det har været knyttet sammen med spørgsmålet om enlige kvinders ret til insemination gennem sædbankerne, og der har i hvert fald mit synspunkt været, at hvis samfundet skal tage ansvaret for børns tilblivelse, så skal vi ikke lave faderløse børn.

Det kunne altså løses ved, at barnet havde mulighed for at finde sin far, og det har været et standpunkt, som både Center for Menneskerettigheder og UNICEF har gjort ganske kraftigt gældende, også løsrevet fra diskussion om de enliges ret. Man har altså ment derfra, at det i det hele taget var vigtigt, at man fik ind, at barnet ikke af samfundet blev afskåret fra muligheden for at finde ud af, hvem dets far var.

Hvis moderen vil gøre det, så er det hendes ansvar. Vi kan selvfølgelig ikke lovgive om, hvis hun ikke vil fortælle barnet, hvem faderen er, men hvis samfundet går ind og påtager sig ansvaret, så skal vi ikke som samfund afskære barnet fra det. Vi skal ikke lave faderløse børn eller ved ægdonation moderløse børn. Det er lidt mere mærkeligt, fordi man jo trods alt synes, at den, der har haft barnet inde i maven, er moderen. Der har jeg haft problemer med, at man pludselig begynder ikke længere at vide, hvem moderen er, men det er jo det, der altså sker nu.

Jeg vil personligt stemme for det ændringsforslag, men vil godt sige til Kristeligt Folkeparti, at det har altså været et udmattende forløb, at man i en stor tale både kommer og siger, man ikke kan, på linje med det jeg sagde ved andenbehandlingen, og kommer med alle de her ændringsforslag, og så kommer man og siger, at nu kan man godt alligevel, fordi man kan få nogle enkelte ting igennem, hvor der står en masse af de andre ting, man ikke bryder sig om.

Der er ikke konsistens i det her foretagende, og det har ikke været nemt at forsvare det ændringsforslag, der nu ligger fra Kristeligt Folkeparti, heller ikke med den begrundelse, Kristeligt Folkeparti giver, at når man ikke helt kan få stoppet inseminationer, så må man gøre sådan og sådan. Det er minsandten ikke nogen rar situation at være i.

Jeg vil så stadig væk fastholde, at det her ikke handler om den enes eller den andens fornemmelse i det her Folketing, men om barnets tarv og beskyttelse, og det vil vi sætte i centrum – her er barnet den svage part. Det, som er så fortvulvende i den udvikling, vi har haft, jeg synes sådan set også i Folketinget, i disse etiskspørgsmål, er, at man glemmer, hvem den svage part er, og i stigende grad er det blevet hensigtsmæssighed, økonomi, hensynet til den voksne, der er kommet i centrum for vores lovgivning. Det er også det, der ligger generelt i forslaget. Om søskende i fryseren, som jeg stadig væk tillader mig at kalde forslaget, selv om det kan præsenteres som praktisk, at man ikke skal igennem en behandling én gang til, men kan få flere behandlinger med de befrugtede æg, der ligger i dybfryseren.

Jeg vil personligt stemme for det, men det er klart, at som i andre spørgsmål stemmer medlemmerne i vores gruppe hver for sig. Jeg tror, det er en generel holdning i vores gruppe, at vi trænger til at få det her drøftet meget bedre igennem, og det synes jeg er så respektabelt, at jeg sådan er på nippet til næsten selv også at kunne stemme imod det her ændringsforslag, fordi forberedelsen denne her gang har været så dårlig. Men jeg vil så stemme for det, og så vil vi så bagefter, når vi får hele forslaget til behandling, forholde os til det.

Birthe Skaarup (DF):

I første omgang er det jo ændringsforslagene fra Kristeligt Folkeparti, vi skal tage stilling til. I Dansk Folkeparti mener vi, at de er for vidtgående, og derfor vil vi stemme imod. Vi mener, at vi må tage det hensyn til de donorer, der er; det vejer tungest for Dansk Folkeparti. Det kan blive et afbræk for den enkelte familie, som er hjulpet af en donor, såfremt børnene pludselig viser sig i familierne.

Jeg vil blot sige her til ændringsforslagene, at det er en enig DF-gruppe, der stemmer imod de to ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

De gange spørgsmålet om kunstig befrugtning har været debatteret, har spørgsmålet om anonymitet for donorer også været oppe. Det har det bl.a. været på baggrund af svenske erfaringer, hvor man jo indførte en ophævelse. Jeg synes da bestemt, at det er en ting, man kan tage en debat om, men jeg synes også, at det er for